

บทที่ 4

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน เปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน และเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนของนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดขอนแก่น

4.1 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน

ตอนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านต่าง ๆ และรวมทุกด้านตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 6 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านต่าง ๆ และรวมทุกด้านตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน(คน)	ร้อยละ
สูง	126	33.33
ปานกลาง	126	33.33
ต่ำ	126	33.33
รวม	378	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง ปานกลาง และต่ำ มีจำนวน 126 คนเท่ากัน

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างแยกตามระดับแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์

ระดับแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ต่ำ	3	0.79
ปานกลาง	241	63.76
สูง	134	35.45
รวม	378	100.00

จากตารางที่ 3 ปรากฏว่า นักเรียนที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ปานกลาง มีจำนวนมากที่สุด คือ ร้อยละ 63.76 รองลงมาคือ นักเรียนที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์สูง และนักเรียนที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ต่ำ ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวแปร	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	.2106**

**p < .01

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางบวกในระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน

สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
การร่วมกิจกรรม	.1269*
การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ	.1219*
การสนับสนุนจากครู	.1043*
การมุ่งงานเป็นหลัก	.0553
การแข่งขัน	.2606**
คำสั่งและความมีระเบียบ	.1525**
ความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ	.0345
การควบคุมของครูอาจารย์	.0752
การใช้นวัตกรรม	.1460**

**p < .01

*p < .05

จากตารางที่ 5 พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนในด้านการแข่งขัน คำสั่งและความมีระเบียบ การใช้นวัตกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ การสนับสนุนจากครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน

สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
การร่วมกิจกรรม	.2925**
การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ	.1099*
การสนับสนุนจากครู	.1984**
การมุ่งงานเป็นหลัก	.0447
การแข่งขัน	.1818**
คำสั่งและความมีระเบียบ	.1022*
ความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ	-.1557**
การควบคุมของครูอาจารย์	-.1887**
การใช้นวัตกรรม	.1091*

**p < .01

*p < .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม การสนับสนุนจากครู การแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความสัมพันธ์ทางลบกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ การควบคุมของครูอาจารย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ คำสั่งและความมีระเบียบ การใช้นวัตกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตอนที่ 5 การเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านต่าง ๆ และรวมทุก
ด้านตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน**

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ การแข่งขันในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางอยู่ในระดับสูง (มีคะแนนเฉลี่ยในช่วงระหว่าง 7.00 ขึ้นไป) ด้านการมุ่งงานเป็นหลักในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางอยู่ในระดับสูง และด้านการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสนับสนุนจากครู คำสั่งและความมีระเบียบ ความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ การใช้นวัตกรรมในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำอยู่ในระดับปานกลาง (มีคะแนนเฉลี่ยในช่วงระหว่าง 5.00-6.99) การมุ่งงานเป็นหลักในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำอยู่ในระดับปานกลาง การร่วมกิจกรรม การแข่งขันในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการควบคุมของครูอาจารย์ในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำอยู่ในระดับต่ำ (คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 5.00) กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (มีคะแนนเฉลี่ยในช่วง 50.00-69.99) ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านต่าง ๆ และรวมทุกด้าน ตามระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน	ระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน						
	สูง		ปานกลาง		ต่ำ		F-ratio
เรียน	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การร่วมกิจกรรม	7.8651	1.7221	7.3413	1.9886	6.4206	2.0721	18.0247**
การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ	8.0079	1.8439	7.8095	1.9666	7.5000	1.8363	2.3281
การสนับสนุนจากครู	6.7063	1.7621	6.2460	1.9705	5.7857	1.8530	7.6854**
การมุ่งมั่นเป็นหลัก	6.8016	1.8067	7.2460	1.6766	6.6111	1.6969	4.4810*
การแข่งขัน	7.5317	1.7740	7.5000	1.6186	6.7540	1.7513	8.2905**
คำสั่งและความมีระเบียบ	6.2460	2.1342	6.3413	2.2241	5.7063	2.0787	3.2061*
ความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ	5.9365	1.8232	6.6349	1.6229	6.6111	1.7843	6.5021**
การควบคุมของครูอาจารย์	4.0794	2.0341	4.7460	1.9305	4.9921	1.8655	7.4303**
การใช้นวัตกรรม	5.9841	2.0552	5.8333	2.2226	5.4206	2.0253	2.4249
รวมทุกด้าน	59.3095	9.9876	59.7540	10.7760	55.8016	10.4177	5.4519**

** $P < .01$, * $p < .05$

จากตารางที่ 7 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่านักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ มีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน ด้านการร่วมกิจกรรม การสนับสนุนจากครู การแข่งขัน ความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ การควบคุมของครูอาจารย์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการมุ่งงานเป็นหลัก คำสั่งและความมีระเบียบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเพของด้านการร่วมกิจกรรมและการแข่งขัน พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ด้านการสนับสนุนจากครู นักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับแรงจูงใจต่ำ ด้านการมุ่งงานเป็นหลัก นักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ด้านคำสั่งและความมีระเบียบ นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลางมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ด้านความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ นักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ด้านการควบคุมของครูอาจารย์ นักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและปานกลางมีคะแนนสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง นักเรียนกลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและปานกลาง มีคะแนนการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนรวมทุกด้านสูงกว่ากลุ่มที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

**ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านต่าง ๆ และรวมทุก
ด้านตามระดับแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์**

กลุ่มตัวอย่างที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ต่ำมีจำนวนน้อยคือ 3 คน จึงไม่นำมาเปรียบเทียบ เพราะจะทำให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนได้ จึงได้ตัดกลุ่มตัวอย่างที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ต่ำออก

ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะในกลุ่มที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์สูงและปานกลางอยู่ในระดับสูง ด้านการแข่งขันในกลุ่มที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์สูงอยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการสนับสนุนจากครู การมุ่งมั่นเป็นหลัก คำสั่งและความมีระเบียบ ความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ การใช้นวัตกรรมในกลุ่มที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์สูงและปานกลางอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการแข่งขันในกลุ่มที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ปานกลางอยู่ในระดับปานกลาง การควบคุมของครูอาจารย์ในกลุ่มที่มีแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์สูงและปานกลางอยู่ในระดับต่ำ กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์สูงและกลุ่มที่มีระดับแรงงูใจไฟสัณฤทธิ์ปานกลาง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน รวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (มีคะแนนเฉลี่ยในช่วง 50.00-69.99) ดังรายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและการเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านต่าง ๆ และรวมทุกด้าน ตามระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สภาพแวดล้อมทางสังคม ในห้องเรียนแต่ละด้าน	ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์				
	สูง		ปานกลาง		t-test
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
การร่วมกิจกรรม	7.4851	1.9030	7.0996	2.0450	1.79
การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ	8.0373	1.7450	7.6556	1.9460	1.89
การสนับสนุนจากครู	6.4701	1.8670	6.1494	1.8870	1.58
การมุ่งงานเป็นหลัก	6.9925	1.6520	6.8423	1.7940	0.80
การแข่งขัน	7.8358	1.5370	6.9751	1.7630	4.74**
คำสั่งและความมีระเบียบ	6.5000	2.0840	5.9046	2.1630	2.59*
ความชัดเจนของกฎเกณฑ์					
และระเบียบต่างๆ	6.4925	1.7760	6.3320	1.7690	0.84
การควบคุมของครูอาจารย์	4.8433	1.9810	4.4546	1.9700	1.82
การใช้นวัตกรรม	6.1194	2.0740	5.5685	2.0930	2.45*
รวมทุกด้าน	60.8657	10.2920	57.0373	10.3490	3.44**

**p < .01

*p < .05

จากตารางที่ 8 การเปรียบเทียบการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนแต่ละด้านระหว่างนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและปานกลาง ปรากฏว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและปานกลางมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการแข่งขัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้าน

คำสั่งและความมีระเบียบ การใช้นวัตกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนรวมทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการแข่งขัน คำสั่งและความมีระเบียบ การใช้นวัตกรรมและรวมทุกด้านสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง ส่วนนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและปานกลางมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ การสนับสนุนจากครู การมุ่งงานเป็นหลัก ความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ การควบคุมของครูอาจารย์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

4.2.1 จากสมมติฐานข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีลักษณะที่ต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน จึงตั้งใจเรียน มีความขยันหมั่นเพียร และใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ ดังนั้นนักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงมีศักยภาพในการประสบความสำเร็จในการเรียนมากกว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จากผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ ไมเออร์ (Myers, 1965) บราวน์ (Brown, 1969) รัสเซล (Russell, 1969) แรฟฟินิ (Raffini, 1970) ซอง (Song, 1970) ราไพทพิย์ ชีรินดิ (2514) ประสาท บัณฑิตวังกูร (2516) เมธี โพธิ์พัฒน (2523) ที่รายงานว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับ เฮอร์แมนส์ (Hermans, 1970) ที่กล่าวว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความทะเยอทะยานสูง มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบความสำเร็จ และสอดคล้องกับจิราภรณ์ ดังกิตติภรณ์ (2532) ที่กล่าวว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะขยันขันแข็ง รับผิดชอบในตนเอง ตั้งมาตรฐานการกระทำของตนไว้สูง

4.2.2 จากสมมติฐานข้อที่ 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการแข่งขัน คำสั่งและความมีระเบียบ การเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ การสนับสนุนจากครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม/การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ การสนับสนุนจากครู การแข่งขัน คำสั่งและความมีระเบียบ การเข้าร่วมกิจกรรมสูง อาจเนื่องมาจากนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีลักษณะชอบการแข่งขัน มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้หน้าที่ของตนเอง ปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียน สอดคล้องกับ สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์(2527) ที่สรุปว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นบุคคลที่มีลักษณะ เต็มใจ เอาใจใส่และตั้งใจจริงในการทำงานและมักทำงานทันทีที่ได้รับมอบหมาย สอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(2534) ที่กล่าวว่า ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีลักษณะ เชื่อมมั่นในตนเอง มีความรับผิดชอบต่อตนเอง รู้หน้าที่และภารกิจของตน สอดคล้องกับ ฐิพี อ่อนโคกสูง(2522) ที่กล่าวว่า การชอบการแข่งขันเป็นพฤติกรรมที่แสดงว่าบุคคลนั้นมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของโรพา (Shobha, 1991) ที่รายงานว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างแรงจูงใจในการเรียนกับบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียน ดังนั้นครูควรมีการส่งเสริมสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม การเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะในกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ เพื่อให้นักเรียนกลุ่มนี้รู้สึกเต็มใจที่จะร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งจะส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4.2.3 จากสมมติฐานข้อที่ 3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียน

ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ คำสั่งและความมีระเบียบ การเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม การสนับสนุนจากครู การแข่งขัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ และการควบคุมของครู

อาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ และการควบคุมของครูอาจารย์ต่ำ อาจเนื่องมาจากนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ครูไม่เข้มงวดและไม่วางกฎระเบียบต่าง ๆ ในห้องเรียนมาก ดังนั้นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจึงมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ และการควบคุมของครูอาจารย์ต่ำ นอกจากนี้นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงยังเป็นผู้ที่เรียนดี มีความสามารถ มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ทั้งยังชอบชอบการแข่งขัน มีการวางแผนการทำงาน และพยายามที่จะสอบให้ได้คะแนนดีขึ้น ผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับที่ ไวท์(White,1986) กล่าวรายงานไว้ว่า บรรยากาศในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2.4 จากสมมติฐานข้อที่ 4 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ มีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม การสนับสนุนจากครู การแข่งขัน คำสั่งและความมีระเบียบ ความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆ การควบคุมของครูอาจารย์ และด้านรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 การมุ่งงานเป็นหลัก คำสั่งและความมีระเบียบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของ คอสเทลโล (Costello, 1985) ซึ่งรายงานว่า นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมีการรับรู้บรรยากาศในห้องเรียนแตกต่างกัน และพบว่า 7 ใน 9 มาตรการย่อยของแบบวัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน (CES) มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของประยูร ชวนานายี(2537) ที่รายงานว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนแตกต่างกันในด้านการเป็นส่วนหนึ่งของหมู่คณะ ความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ และการควบคุมของครูอาจารย์ นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการร่วมกิจกรรม ด้านการมุ่งงานเป็นหลักสูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องจากกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นผู้ที่มีความสามารถ และมีความสนใจ ตั้งใจร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน มีส่วนร่วมในการสอนมากกว่ากลุ่มที่มีผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ จึงทำให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงรับรู้ด้านนี้สูง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในการสนับสนุนจากครูสูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และต่ำ เนื่องจากกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเป็นผู้ที่มีความสามารถในเรื่องการเรียน ครูมักให้ความสนใจ ความไว้วางใจ และความเชื่อถือ นักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจึงมีการรับรู้ด้านนี้สูง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการแข่งขันสูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ อาจเนื่องจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีความขยันหมั่นเพียร และพยายามที่จะทำใหตนเองได้คะแนนหรือเกรดดีอยู่เสมอ ดังนั้นนักเรียนกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจึงมีการรับรู้ด้านนี้สูง กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการควบคุมของครูอาจารย์ และด้านความชัดเจนของกฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ สูงกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง อาจจะเป็นเนื่องจากกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเป็นผู้ที่ให้ความสนใจในการเรียนน้อย ครูจึงควบคุมอย่างเข้มงวด วางกฎเกณฑ์และระเบียบต่างๆมาก และครูจะให้ความเอาใจใส่นักเรียนกลุ่มนี้มากเพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีและเหมาะสม ดังนั้นครูควรจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนให้เหมาะสมกับกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง ต่ำ เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสม ซึ่งจะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น ดังที่ธารงศักดิ์ หมั่นจักร (2522) รายงานว่า ถ้าครูยอมรับสภาพของนักเรียนโดยมีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนเป็นที่รับรู้และยอมรับของนักเรียน ให้ความใส่ใจนักเรียนเป็นอย่างดี จะทำให้นักเรียนสนใจบทเรียนและตั้งใจเรียน ให้ผลที่ดี ครูให้ความสำคัญและส่งเสริมการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.2.5 จากสมมติฐานข้อ 5 นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง และปานกลาง มีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและปานกลางมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการแข่งขันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านคำสั่งและความมีระเบียบ การใช้นวัตกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยพบว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านการแข่งขันสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีความทะเยอทะยานสูง ต้องการชัยชนะจึงชอบเรียนแข่งกับเพื่อน ดังที่ ชูชีพ อ่อนโคกสูง(2522) กล่าวว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีพฤติกรรมชอบการแข่งขัน ต้องการชัยชนะ ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นอยู่เสมอ นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในห้องเรียนด้านคำสั่งและความมีระเบียบสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบในตนเอง ดังนั้นจึงปฏิบัติตามกฎระเบียบของห้องเรียนโดยครูไม่ต้องคอยเตือน สอดคล้องดังที่สุพจน์ สีนสุวงค์วิวัฒน์(2527)และปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์(2534) กล่าวว่า ลักษณะนิสัยพฤติกรรมซึ่งเป็นองค์ประกอบของบุคลิกภาพทางด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ การรักษาสีตทหน้าของตนเองและมีแบบแผนในการทำงาน จะเห็นได้ว่า การศึกษานปัจจุบัน เน้นให้ครูพัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นวัสดุอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน เทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอน จึงทำให้นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและปานกลาง มีการรับรู้สภาพแวดล้อมทางสังคมในด้านการใช้วัสดุกรรมอยู่ในระดับปานกลาง